

Posudek magisterské diplomové práce

Autor/ka práce: Richard Janeček

Název práce: Fotogrametrie a socha

Posudek vedoucí/ho práce ☐

Posudek oponenta/ky ☒

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Josef Ledvina

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....A.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....B.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....B.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....A.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....B.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....A.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....A.....

Celkové hodnocení diplomové práce.....A.....

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Richarda Janečka je věnována fotogrammetrické 3D dokumentaci sochařských objektů. V úvodní kapitole autor předkládá základní informace týkající se vztahu měření a fotografie, následují historiografické exkurzy nejprve do fotogrammetrie obecně a následně do historických pokusů o trojdimenzionální dokumentaci sochařských artefaktů. Proces fotogrammetrické dokumentace sochy za účelem vytvoření 3D modelu je ale pro Janečka zároveň předmětem estetického zájmu. V tomto směru plodně navazuje na své zkušenosti umělce pracujícího s 3D zobrazením.

Klíčový je pro autora postřeh, že zatímco u „normální“ fotografie je výsledkem vždy subjektivní znázornění, které nese informaci o tom, z jakého úhlu se socha fotografovi jevila „nejzajímavější“, odkud a kdy ji pozoroval, u znázornění fotogrammetrického je výsledný obraz o tento typ informací „okleštěn“. „Rukopis a autorství fotografie“ jsou“ podle Janečka u fotogrammetrického modelu zcela vypuštěné a „fotogrammetrický model nás tak spíše než o tom, kdy byl fotograf u sochy a jaký postoj k ní zaujal, informuje o tom, odkud sochu nepozoroval.“ V případě, že není socha nafocena ze všech úhlů, vznikají totiž ve fotogrammetrickém

modelu „díry, nedokonalosti, chyby“. Jsou to právě tyto chyby, které odhalují specifickou časovost fotogrammetrického 3D obrazu jako „kompozitu tady a teď“, co Richarada Janečka jako umělce i teoretika zajímá. Jako součást své teoretické práce v závěru prezentuje „praktický experiment“. S pomocí několika desítek fotografií „posbíraných“ na instagramu vytvořil digitální 3D reprodukcí Michelangelovy sochy Davida. Ilustrovat chce tímto experimentem schůdnost představy systému, který by vytvářel 3D modely ze všech fotografií z databází korporací jako jsou Facebook, Instagram nebo Shutterstock a umisťoval je automaticky na virtuálním glóbu. Výsledkem by podle Janečka byla „poměrně věrná kopie fragmentů světa“ – „kopie toho nejznámějšího a nejdůvěryhodnějšího“. Pozoruhodně se tu tak do fotogrammetrických modelů vrací subjektivita, jakkoli to nemusí být singulární subjektivita perspektivně konstruovaného zobrazení. Mezi takovými fragmenty by zjevně dominovalo to, co „lidi“ zajímá, co je „známé“ nebo co je hodné důvěry. Možná i tady se otevírá jeden ze směrů, kterým by šlo Janečkovy teze dále zpřesnit a rozvinout.

Jakkoli se některé úvahy Richarda Janečka pohybují na poněkud vágní rovině – především ty, které se dotýkají obecných otázek „objektivity“ a vztahu k „realitě“ –, je práce v úhrnu informačně bohatá a podnětná, především propojením teoretické a umělecké stránky. Doporučuji k obhajobě a navrhuji A.

Datum: .....

Podpis: .....